

සමිධි ජාතකය

තවද ලෝකදිවාකර වූ සර්වඥයන් වහන්සේ රජගහනුවර තපෝදාරම විහාරයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි සමිධි තෙරුන් වහන්සේ අරභයා මේ ජාතකය වදාළසේක. සමිධි තෙරුන් වහන්සේයයි යන නම කුමක් නිසාදැයි යතහොත් එක් දවසක් ජලස්නානය කොට අදනය ඇඳගෙන සිවුර අතලාගෙන ඇඟ පැන් වියලෙන තුරු සිටසේක. එවිට බොහෝ හික්ෂුන් වහන්සේ උන්වහන්සේගේ රූපශ්‍රීය දැක රූපශ්‍රීයෙන් අඩුවක් නැතිහෙයින් සමිධි තෙරුන් වහන්සේ යයි නම් ලත් සේක. එක්තරා දිව්‍ය ස්ත්‍රියක් උන්වහන්සේගේ රූපශ්‍රීය දැක පිළිබඳ සිත් ඇතිව, එක් දවසක්. උන් වහන්සේ කරා ගොස් කියන්නී මේ නිසා රූපශ්‍රීයාවක් ඇතුළු පංචකාම සැපය අනුභව නොකොට මහණව ඉඳිමෙන් කාරණය කිමිද. වෘද් අවස්ථාවට පැමිණිකල තපස් රැක්ක මැනවයි කිව. මේ අවස්ථාවෙහි ගිහිගෙයි උන්වහන්සේ කී එබස් අසා තෙරුන් වහන්සේ කියනසේක්, එඹල මරණනම් කවර අවස්ථාවෙහි පැමිණෙන බවත් නොදනෙයි. එසේ හෙයින් සිවුරු නොහරිමිසි කිසේක. එවිට දේව දූ තමා අභිප්‍රාචට බස් නොකී හෙයින් අන්ත්‍රස්ථානව ගියාහ, තෙරුන් වහන්සේ එපවත් ගොසින් සර්වඥයන් වහන්සේට කිසේක. සර්වඥයෝත් පළමුව දේවතා දූ නොප තබා උත්තමයන්ටත් මේ බස් කීවාවේදැයි වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුත් රාජ්‍ය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේ හිමාලය වනයෙහි වාසය කරණ සේක. එක්දවසක් ජලස්නානය කොට ඊටිසුඹුලක් අතල ගෙන ශරීරයේ පැන් වියලෙන තුරු වැඩ සිටිසේක. එක්තරා දිව්‍යස්ත්‍රියක් උන්වහන්සේගේ රූපශ්‍රීය දැක පිළිබඳ සිත් ඇතුළු යෙහවන අවස්ථාවේ පංචකාම සැප අනුභව නොකොට මහණව ඉඳිමෙන් කාරිය කිමිද වෘද්ධ අවස්ථාවට පැමිණිකල තපස් රැක්ක මැනව මේ අවස්ථාවෙහි ගිහිගෙයි උවමැනවයි කිව, එබස් අසා තාපසයෝ කියන්නෝ එඹල මරණ නම් කවර අවස්ථාවේ පැමිණෙන බවත්, නොදෙනයි. එසේහෙයින් තාපස ප්‍රවෘජ්ජා නොහරිමි කිසේක. එවිට දිව්‍යස්ත්‍රී අන්ත්‍රස්ථාන වියයි කියා සමිධි ජාතකය නිමවා වදාළසේක. එසමයෙහි තාපසව උපන්නේ බුදු වූ මම්ම යයි වදාළසේක.